

እናቴ ኢትዮጵያ

ውዲቷ ኢትዮጵያ
እርጥብ፣ እሸት ገላ
ዳገቱ፣ ሸለቆው
ወይን ደጋ፣ ቆላ
ራስ ዳሽን ተራራው
ዳሞ ዘገለላ...

የተወለድኩበት
ያደግኩበት ምድር
በዓይኔ ድቅን ብሎ
ትዝ ባለኝ ቁጥር
ዕንባዬ ያንቀኛል፣
አወይ ያገር ፍቅር!

ዘወትር በችግር
መጎባቀልሽ
አላይም ያውልሽ
ኮቴን ላልብሰሽ
ቆዳየን ገፍፌ
ስጋየን ላብላሽ...

እልም ያለው ጫካ
ጫፋና ሳር ሜዳ
ቃጠሎና ሓፍር
ደረቅ ምድረ-በዳ
ፒያሳና መርካቶ
ጊዮረጊስ አራዳ...

ግን ችግር መጣና
ከባዱ መከራ
ስደት ወደሚሉት
ዕሬቱ፣ መራራ
ቢሄዱት፣ ቢጓዙት
የማያልቅ ተራራ...

ተርበሽ፣ ታርዘሽ
ማየት እጠላለሁ
በቁሜ፣ በውኔ
በሕይወቴ እስካለሁ
ዓቅሜ የቻለውን
ላደርግ እምላለሁ!

ወደ ዓይኔ እየመጣ
የቀን ሕልም ቀትር
የቁም ቅዠት ሆኖ
ሌት ተቀን ዘወትር
ይጎባኝሽመኛል
የትዝታ ብትር!

ግራ-ቀኙ ጠፍቶኝ
ማደርያየን ስሻ
በገደላ-ገደል፣
በዳዋና ጥሻ
ያንከራትተኛል
እንደ ዓበደ ውሻ!

የዓጋሙ፣ የቀጋው፣
የአደዩ ሽቶ
ብከብር፣ ብከስርም
ሱፍ ሆነ ቡትቶ፣
እናቴ ኢትዮጵያ
አልረሳሽም ከቶ!

እናቴ ኢትዮጵያ
ውዲቷ ሃገሪ
ጣፋጨቱ ጥንቅሽ፣
አገዳ፣ ሸንኮራ
ገራገር፣ ባላገር
እትብቴና ዘሬ...

እናቴ ኢትዮጵያ
ሕልሜና ሓሳቤ
ብበላም፣ ባልበላም
ጠግቤ፣ ተርቤ
ናፍቆትሽ ዘልዓለም
አይጠፋም ከልቤ...

ኢትዮጵያ ሃገሪ
ዓይብ፣ ማርና ጭኮ
ጥልፍ፣ ነጠላ፣ ጋቢ፣
ድርብ-ርብ ብልኮ
ስደቱ ነው እንጂ
አልካድኩሽም እኮ!

ገ/አ. ጎርፉ።